

L'hospitalització dels malalts

per

J. CARARACH

AMB aquest mateix títol es publicava en el número 137 d'aquest BUTLLETÍ, un article parlant de la manca de llits a Barcelona per als malalts que desitgen i necessiten hospitalitzar-se, la qual cosa és absolutament exacta. Però, com que en ell es feien, parlant de la gestió de l'Ajuntament de la nostra ciutat respecte a aquest problema, unes quantes afirmacions i comentaris completament gratuïts, segurament per desconeixement del que el signava, jo, que hi he intervingut d'una manera directa, m'he cregut en el deure de posar les coses en el seu lloc.

Quan es constituí l'Ajuntament que s'ha anomenat automàtic, se'm va designar, encara que immerescudament, per a exercir el càrrec de tinent d'alcalde delegat d'Higiene i Sanitat i em vaig trobar que s'estava acabant de construir un hospital anomenat d'infecciosos a la secció marítima del Parc. Vaig procurar de fer-lo enllestir i habilitar-lo el més ràpidament possible, dotant-lo d'un magnífic laboratori i de tots els aparells d'exploració necessaris per a fer un bon diagnòstic. Es va inaugurar sense cap mena de solemnitat fent-hi traslladar tots els malalts aguts que hi havia en aquells barracons infectes procedents de l'antic hospital d'infecciosos.

Des d'aquell moment vaig donar ordres al cap dels serveis d'assistència mèdica municipal perquè passés una comunicació a tots els Dispensaris ordenant-los que a tots els malalts de beneficència que estiguessin en habitacions insalubres se'ls fes passar a l'hospital marítim; però jo no sé, si per resistència de les famílies, o dels metges municipals, l'hospital no es poblava gaire i la majoria dels malalts que hi entraven eren dels que, no podent ingressar en els altres hospitals, cercaven la recomanació d'un regidor i aquest els hi enviava. Però, sigui com sigui, l'Ajuntament va tenir des d'aquell moment resolt el problema

de l'hospitalització dels malalts de la beneficència municipal.

Per aquest motiu és que vaig creure que ja podia dedicar-se a la solució del problema de l'hospitalització dels malalts d'especialitats i havent-se posat en evidència, per part de l'alcalde senyor Comte de Güell, donant-ne referències a la Premsa, de les condicions inhumanes amb què estaven instal·lats els dementes de l'Asil del Parc i d'acord amb ell i amb el senyor Coll i Rodés, tinent d'alcalde delegat de Beneficència, vaig fer projectar un edifici annex al mateix Asil, amb la intervenció d'un especialista que coneixia els establiments d'aquesta naturalesa de les ciutats europees i americanes que els tenien millors, i, aprovat per l'Ajuntament, es varen fer els tràmits necessaris per a la seva construcció, i avui segurament que deu estar ja acabant-se.

Per altra part, vaig considerar de necessitat la construcció d'un hospital de Cirurgia d'urgència, proveït d'ambulàncies-automòbils i amb especialistes de guàrdia, disposat tot per a interveuir ràpidament tots els ferits a la via pública que fos convenient; aquest hospital es va començar la construcció en terreny annex a l'hospital municipal marítim i, si no està llest, deu estar acabant-se.

Un Ajuntament anterior als de la Dictadura va consignar en un pressupost extraordinari la quantitat de tres milions de pessetes per a la construcció, si no recordo malament, d'un hospital d'inguaribles i per a la lluita contra la tuberculosi, sense fixar lloc d'emplaçament. Com que als inguaribles els vàrem instal·lar interinament en uns quants pavellons de l'hospital marítim i tenint en compte que un dels aspectes més importants de la lluita contra la tuberculosi consisteix en hospitalitzar els tuberculosos, a fi d'evitar la sembra de gèrmens que van escampant pertot arreu i, a